

Сиромахътъ взелъ паритѣ, отнесълъ ги въ кжши и ги скрилъ въ едно гърне съ трици.

Еднажъ сиромахътъ отишълъ на пазаръ. Въ това време край кжшата му миналъ ябълкаръ.

— Ж ябълки, ж! — викалъ ябълкарътъ.

Чули го децата на сиромаха. Поискали отъ майка си да имъ купи ябълки. Тя дала трицитѣ съ гърнето и взела ябълки.

Дошълъ си сиромахътъ, потърсилъ гърнето — нѣма го.

— Де е, жено, гърнето?

— Дадохъ го на ябълкаря. Взехъ на децата ябълки.

— Де е ябълкаря?

— Отиде си.

Ахналъ, викналъ сиромахътъ, хукналъ да стига ябълкаря. Тукъ ябълкаръ, тамъ ябълкаръ — нѣма го. Сякашъ въ земята потъналъ...

III.

Дошли пакъ брагята. Разказалъ имъ сиромахътъ какво направилъ съ паритѣ. Тѣ му дали два куршума и му рекли: — „На ти тия два куршума: единъ за тебе, другия за Сполуката“.

Сиромахътъ взелъ куршумитѣ. Тръгналъ си. Срешила го русокосата жена. Попитала го:

— Защо ти сж тия куршуми, човѣче?

— Дадоха ми ги едни хора. Единъ куршумъ е за мене, а другия — за Сполуката.

— Сполуката куршумъ я не хваща! — рекла жената. — Пъкъ и ти не си лудъ да се убивашъ. Слушай сега, какъ ще намѣришъ Сполуката. Ще излѣешъ още сто куршума. Ще оплетешъ дълга мрежа. Ще вържишъ куршумитѣ о мрежата и ще хвърляшъ деветъ деня наредъ въ морето. На деветия день ще хванешъ Сполуката!

Работилъ сиромахътъ. Мжчилъ се. Спечелилъ малко пари. Купилъ олово. Излѣлъ куршуми. Пакъ работилъ сиромахътъ, мжчилъ се. Спечелилъ още малко пари. Купилъ конци — изплѣлъ мрежата. Вързалъ куршумитѣ о мрежата. Отишълъ край брѣга. Деветъ дена хвърлялъ мрежата въ морето. Нищичко не хваналъ. На деветия день вечерята хвърлилъ за последень пжтъ. Извадилъ мрежата. Що да види! Златна рибка!